

Последный-а дванадесетый празникъ, въздвиженіе честнаго креста знаменитъ както споредъ голѣминъ-тѣ на обичаи-тѣ си на всенощницѣ-тѣ, кои-то ни опискатъ самый-а празникъ, тѣи и заради това, защото отъ тойзи день чакъ до воскресеніе всенощницы-тѣ неыватъ вече вечерь но пакъ сѣтрань. Сз тойзи празникъ сѣ завършава дѣховный-а ланецъ на празници-тѣ, кои-то сѣ почеватъ отъ рождество.

Срецо кръстовъ день, на день-а, въ кой-то сѣ празнува споманъ-а за подновленіе-то на ерѣсалимска-та цѣрква, чете сѣ силно-то пророчество Исаево за това, какъ е на народи-тѣ за спасеніе потрѣбенъ дѣховный Іерѣсалимъ, сирѣчь цѣрква-та, а тѣи сѣщо чете сѣ за славъ-тѣ кръстовъ: „това казва господь: твои-тѣ врата ще бѣдѣтъ отворени, Іерѣсалиме, винаги денемъ и ношемъ, и нещѣтъ да сѣ затворѣтъ, да сѣ введѣтъ въ тебе много богонезнайцы и тѣхни-тѣ цареви. Защо-то и богонезнайцы-тѣ и тѣхни-тѣ царева, кои-то ти не послѣжатъ, ще изгонѣтъ, и пр.“

Тойзи празникъ е вмѣстенъ за ради двѣ причини. Кога-то Костантинъ великій видѣлъ на небето-то кръстъ, тогава отважда благочестива-та мѣ майка, царица Елена, та пѣтърса въ юдейскъ-тѣ землѣ тойзи чѣдний знакъ, сз кой-то сынъ ѿ побѣдилъ непріятели-тѣ; и като го намѣри та, подига го, за да мѣ сѣ кланъ народъ-а, защото тогава христіанска-та вѣра облада и припозна сѣ за владающъ въ дѣржавъ-тѣ послѣ три ста годи-